

КАДРИ БУДОВАМ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА У 1932 РОЦІ

№ 10-11 (1812-1813) ЖОВТЕНЬ 2022 РОКУ

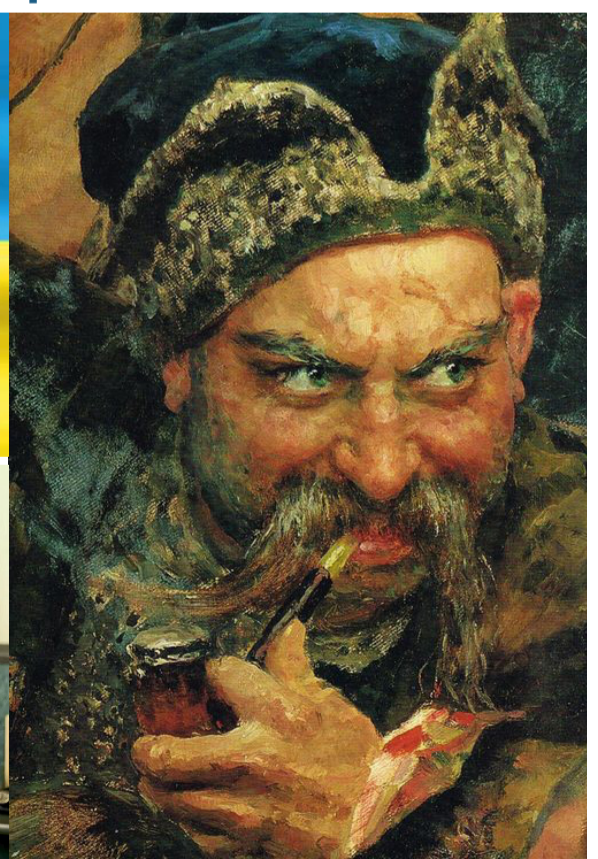

Картина "УКРАЇНА НЕСКОРЕНА" 2022 р. Художник Артур Орльонов.

**14 ЖОВТНЯ - СВЯТО ПОКРОВИ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ,
ДЕНЬ ЗАХИСНИКІВ І ЗАХИСНИЦЬ УКРАЇНИ,
ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА**

Головнокомандувач Збройних сил України
Валерій ЗАЛУЖНИЙ

Фрагмент картини І. Ю. Рєпіна

СЛАВА ГЕРОЯМ - ЗАХИСНИКАМ УКРАЇНИ!

УКРАЇНА ОДЕСЬКА ОБЛАСНА РАДА РОЗПОРЯДЖЕННЯ

Про нагородження з нагоди Дня працівників освіти

За плідну педагогічну діяльність, вагомий особистий внесок у розвиток освітньої галузі, відданість справі навчання і виховання молодого покоління, високий професіоналізм та з нагоди Дня працівника освіти нагороджуються:

Почесною грамотою Одеської обласної ради:

Дзюба Сергій Володимирович – директор Центру післядипломної освіти Одеської державної академії будівництва та архітектури, кандидат технічних наук, доцент

Ширяєва Наталія Юрїївна – доцент кафедри менеджменту та управління проектами, керівник центру організації освітнього процесу Одеської державної академії будівництва та архітектури, кандидат технічних наук, доцент

Цінним подарунком – наручним годинником Одеської обласної ради

Бредньова Віра Петрівна – професор кафедри нарисної геометрії та інженерної графіки Одеської державної академії будівництва та архітектури, кандидат технічних наук, приват-професор.

Голова обласної ради

Григорій ДІДЕНКО

Начальник ООВА М. Марченко вітає проф. Бредньову В. П.

Нагороджені з нагоди Дня працівників освіти

Подякою Начальника Одеської обласної військової адміністрації Максима Марченка відзначені:

Якушев Дмитро Ігорович – доцент кафедри гідротехнічного будівництва ОДАБА, кандидат технічних наук;

Плотніков Андрій Вікторович – професор кафедри інформаційних технологій та прикладної математики ОДАБА, доктор фізико-математичних наук, професор;

Кушак Стефан Йосифович – старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії ОДАБА;

Почесною Грамотою Департаменту освіти і науки ООВА нагороджені:

Дмитрик Надія Олегівна – доцент кафедри архітектури будівель та споруд ОДАБА, д. філософії;

Карпюк Ірина Анатоліївна – докторантка кафедри залізобетонних конструкцій і транспортних споруд ОДАБА;

Петрищенко Наталія Анатоліївна – директорка навчально-наукового інституту бізнесу та інформаційних технологій, доцент кафедри економіки та підприємництва ОДАБА.

Нагородження та привітання з нагоди професійного свята – Дня працівників освіти

Наприкінці вересня керівники Одеської обласної військової адміністрації та Одеської обласної ради традиційно взяли участь в урочистостях з нагоди Дня освітян.

29 вересня в Будинку представництв відбулися урочистості з нагоди Дня працівників освіти.

Співробітників закладів позашкільної, середньої та вищої освіти привітали начальник Одеської обласної військової адміністрації Максим Марченко та голова Одеської обласної ради Григорій Діденко.

«Своєю сумлінною працею ви робите нашу країну сильнішою та розумнішою, — зауважив голова обласної ради. — Попри пандемію і повномасштабну війну, наші вчителі та викладачі продовжують тримати українську освіту на високому рівні. Щиро дякую вам за цей самовідданий труд!»

З нагоди свята він вручив освітянам Почесні Грамоти та відзнаки Одеської обласної ради, а також подяки від Комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій.

Начальник Одеської обласної військової адміністрації Максим Марченко зазначив важливий факт, що педагоги з перших днів повномасштабного вторгнення Росії стоять на захисті рідної України у територіальній обороні та призвані до лав Збройних Сил України, а також понад тисячу працівників освіти інститутів, у тому числі майже 300 студентів, 17 з них - віддали свої життя за Батьківщину.

«Переконаний, зусилля вчителів та викладачів створюють майбутнє нашої держави. Це ви навчили тих, хто зараз захищає Батьківщину від російської агресії. Тим більше, ваша робота помічена сьогодні, у важкі часи війни, зі зростанням ролі якісної освіти. Саме завдяки вашій самовідданості, освіта в області зберігає традиційно високий рівень. Це підтверджує успішно організований навчальний процес та правильно проведена вступна кампанія в умовах воєнного стану. Своїми знаннями та серцем сьогодні створюємо нову Україну! Я вірю, що разом ми зможемо реалізувати всі складні завдання та подолати всі випробування», - наголосив Максим Марченко.

Напередодні професійних свят, начальник ООВА висловив привітання всім педагогам Одещини та вручив нагороди.

ПРИВІТАННЯ ГОЛОВИ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛКИ ХУДОЖНИКІВ УКРАЇНИ, НАРОДНОГО ХУДОЖНИКА УКРАЇНИ, ПРОФЕСОРА ГОРБЕНКА АНАТОЛІЯ ОЛЕКСАНДРОВИЧА З НАГОДИ ДНЯ ХУДОЖНИКА УКРАЇНИ

З ДНЕМ ХУДОЖНИКА УКРАЇНИ!
(у дні війни...)

Дорогі колеги! Незважаючи на страждання, ракетні удари по територіям України, ми святкуємо наше професійне свято. Вітаю Вас з Днем художника України!

Життя триває і триватиме. Ми живемо в тяжкі дні війни. Треба вистояти, витримати. Скінчиться жажіття. Творчість, активність, спілкування додають нам сил і впевненості. Треба проявити стійкість, незламність, силу волі. Це – наш фронт, наше поле бою.

Коли чуєш українські пісні, в яких наш дух, наші сила, слава і воля, відчуваєш гордість за наших захисників, наше військо, які борються за нашу Незалежність, захищають і оберігають нас. Наша задача – не опускати руки і пензлі, творити, тішити наших воїнів нашими новими творами.

Віriamo в Перемогу!
До зустрічі на нашому вернісажі.

Всіх обіймаю,
З великою повагою до кожного з Вас,
Ваш Анатолій ГОРБЕНКО

ВИСТАВКА ТВОРІВ ВИКЛАДАЧІВ НА КАФЕДРІ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА, ПРИСВЯЧЕНА ДНЮ ХУДОЖНИКА УКРАЇНИ

З жовтня 2022 р. відбулося відкриття виставки художніх творів викладачів кафедри образотворчого мистецтва Архітектурно-художнього інституту Одеської державної академії будівництва та архітектури. Ректор ОДАБА професор Анатолій Володимирович Ковров сказав, що ця виставка демонструє, наскільки талановитий професійний колектив викладає студентам. Завідувачка кафедри

Промовляє директор Одеського музею західного та східного мистецтва І. Б. Пороник. Поряд з ним: завідувачка кафедри образотворчого мистецтва доц. Д. Л. Герасимова, ректор ОДАБА проф. А. В. Ковров, голова Одеської обласної організації НСХУ, проф. А. О. Горбенко, в. о. проректора з науково-педагогічної роботи, проф. І. А. Ажманан.

Талановиті художники і педагоги: Б. Г. Белов (художній коледж ім. М. Б. Грекова), М. Д. Потужний, Ю. П. Валюк, Д. Ю. Жижин. образотворчого мистецтва ОДАБА Джавіда Львівна Герасимова наголосила на важливості цієї виставки для навчання студентів. Голова Одеської обласної організації НСХУ,

Квіти на полотнах

Натюрморти

Картини Л. Г. Шилова

Наші талановиті студенти

Полотно С. А. Горбенка

Народний художник України, професор Анатолій Олександрович Горбенко побажав студентам та викладачам нових творчих успіхів. Його підтримав голова секції «Золотий платан», викладач Одеського художнього коледжу ім. М. Б. Грекова Борис Геннадійович Белов, нагадавши, що художню кар'єру потрібно створювати зі студентської лави. Директор Одеського музею західного та східного мистецтва Ігор Борисович Пороник оголосив про наступний бієнале, на якому будуть показані також роботи студентів.

У виставці взяли участь наступні викладачі кафедри: Горбенко А. О., Валюк Ю. П., Потужний М. Д., Жижин Д. Ю., Полнобродський В. Г., Горбенко С. А., Шилов Л. Г., Краня В. К., Божко Є. М., Спорник М. В.

ТЯЖКА ВТРАТА

**17 жовтня 2022 року,
на 84-му році життя,
помер директор
Архітектурно-художнього
інституту,
Заслужений архітектор
України,
доктор архітектури,
професор
Валерій Павлович
Уреньов**

Українська наукова та архітектурна спільнота зазнала великої втрати. 17 жовтня 2022 року, в колі рідних та близьких, пішов із життя видатний вчений-архітектор Уреньов Валерій Павлович (22.01.1939 - 17.10.2022).

Увесь колектив Одеської державної академії будівництва та архітектури щиро співчуває рідним та близьким. Не стало не просто нашого колеги та науковця. Не стало друга для кожного в Академії, який вмів підтримати, підказати, допомогти, близької та рідної людини. З ним можна було мріяти і планувати, бути новатором і розумітися на класиці... З ним пішла і ціла епоха. Не стало нашого Лідера, на якого рівнялися всі і думку якого цінували всі...

Сьогодні ми згадуємо його шлях.

Валерій Павлович Уреньов здобув вищу освіту в нашому вищому навчальному закладі, який він закінчив у 1963 році. Він працював в Одеському інженерно-будівельному інституті та пізніше - в Одеській державній академії будівництва та архітектури з 1967 року. Багато років Валерій Павлович працював в Одеському державному педагогічному інституті, де був деканом Художньо-графічного факультету.

Він повернувся на роботу до Alma mater у 1993 році і, до останнього дня, працював на посадах завідувача кафедри архітектури будівель та споруд, декана факультету, директора інституту.

Валерій Павлович захистив кандидатську дисертацію на тему «Організація мережі та архітектурно-планувальні розв'язки підприємств громадського харчування на курортах півдня України» у 1967 році в Київському інженерно-будівельному інституті (керівник – професор Я. А. Штейнберг), а у 1996 – докторську дисертацію на тему «Принципи комплексного архітектурно-планувального формування підприємств громадського харчування» в Київському національному університеті будівництва та архітектури. Ще у 1991 році - отримав звання професора архітектури.

Валерій Павлович Уреньов був вихованцем наукової школи Київського національного університету будівництва та архітектури. Він досліджував типологію громадських будівель.

За участі професора була відкрита аспірантура за фахом «Архітектурна будівель та споруд» з науковим напрямком у галузі дослідження архітектурної типології житлових та громадських будівель. З ініціативи Валерія Павловича були створені науково-дослідні лабораторії республіканського значення – студентські проектно-конструкторські бюро. Водночас він був практикуючим архітектором – за його проектами побудовано низку житлових і громадських будинків в Одесі та інших містах.

Валерій Павлович брав активну участь у роботі та проведенні міжнародних наукових конференцій і

симпозіумів... Він - автор понад 200 наукових праць, у тому числі 9 монографій і 3 навчальних посібників. Під його керівництвом підготовлено до захисту 7 дисертацій на здобуття наукового ступеня (6 – кандидата архітектури і 1 – доктора філософії).

В. П. Уреньов – був членом спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій при Київському національному університеті будівництва та архітектури, вченої ради Одеської державної академії будівництва та архітектури, експертної ради з питань проведення експертизи дисертаційних робіт Міністерства освіти і науки України, головою вченої ради Архітектурно художнього інституту.

Валерій Павлович також був дійсним членом Української академії архітектури та керівником Південного відділення УАА, професором і академіком Міжнародної академії архітектури, членом Правління Одеської обласної організації Національної Спільноти архітекторів України, членом містобудівної ради Одеського міськвиконкому, членом постійно діючої комісії з нагородження при Одеській міській раді, членом містобудівної ради Одеської обласної ради, головним редактором і головою редакційної колегії наукового збірника «Регіональні проблеми архітектури та містобудування», включеного до переліку спеціалізованих видань ВАК України.

Серед нагород Заслуженого архітектора України В. П. Уреньова:

- Орден «За заслуги» III ступеню;
- Почесна відзнака імені Г. Г. Марзлі III ступеню;

Відзнаки Одеського міського голови:

- «Знак пошани»;
- «За заслуги перед містом»;
- «Трудова слава»;
- Медаль «Подвижнику освіти»;
- Медаль ім. академіка М. І. Артоболевського «За заслуги в просвітній діяльності»;
- Медаль Ради ректорів закладів вищої освіти Одеського регіону «За досягнення в науці»;
- Медаль «За здобутки в архітектурі»;
- Вища нагорода голови Одеської обласної державної адміністрації – «Почесна відзнака» (Золотий тризуб);
- Медаль Української Академії Архітектури;
- Орден «Патріот України»;
- Орден «Гордість і слава України» та інші. За підготовку висококваліфікованих фахівців-архітекторів і значний особистий внесок у розвиток архітектурної освіти він був нагороджений «Золотою аркою» від інформаційно-виставкового центру «АрхіАрт». В. П. Уреньов отримав також звання почесного професора НАОМА.

Висловлюємо щире співчуття рідним і близьким Валерія Павловича Уреньова. Його ім'я назавжди закарбоване в історію нашої Академії і архітектурної науки.

СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ ТА ВІЧНИЙ СПОКІЙ!

Ректорат, профспілковий комітет співробітників, колектив Академії, Архітектурно-художнього інституту, Одеська обласна організація Національної Спільноти архітекторів України, колеги, друзі, учні, редакція газети «Кадри – будовам»

**18 жовтня 2022 року
пішов з життя
ШЕХОВЦОВ
Ігор Владиславович
кандидат технічних наук,
доцент**

Шеховцов І.В. народився 28 липня 1963 року в м. Одесі.

В 1985 році з відзнакою закінчив Одеський інженерно-будівельний інститут, факультет Промислового та цивільного будівництва.

Після закінчення ВНЗ працював в проектній організації, а з 1987 по 1990 роки навчався в аспірантурі кафедри Залізобетонних

та кам'яних конструкцій, де під керівництвом професора Дорофєєва В. С. захистив дисертацію на тему «Міцність та деформативність залізобетонних плит без поперечної арматури при продавлюванні».

В 1996 році Шеховцову І. В. присвоєне вчене звання доцента по кафедрі Залізобетонних та кам'яних конструкцій.

Ігор Владиславович був дійсним членом (академіком) Академії будівництва України, нагороджений Почесними Грамотами академії, райдержадміністрації, інших вищих навчальних закладів.

Шеховцов І. В. мав тісні зв'язки з виробництвом, проектними та науковими організаціями, користувався заслуженим авторитетом, як науковець та грамотний інженер.

Світла пам'ять про Шеховцова Ігора Владиславовича назавжди залишиться в наших серцях.

Ректорат, профспілковий комітет Одеської державної академії будівництва та архітектури, редакція газети «Кадри – будовам» висловлюють глибокі співчуття рідним і близьким

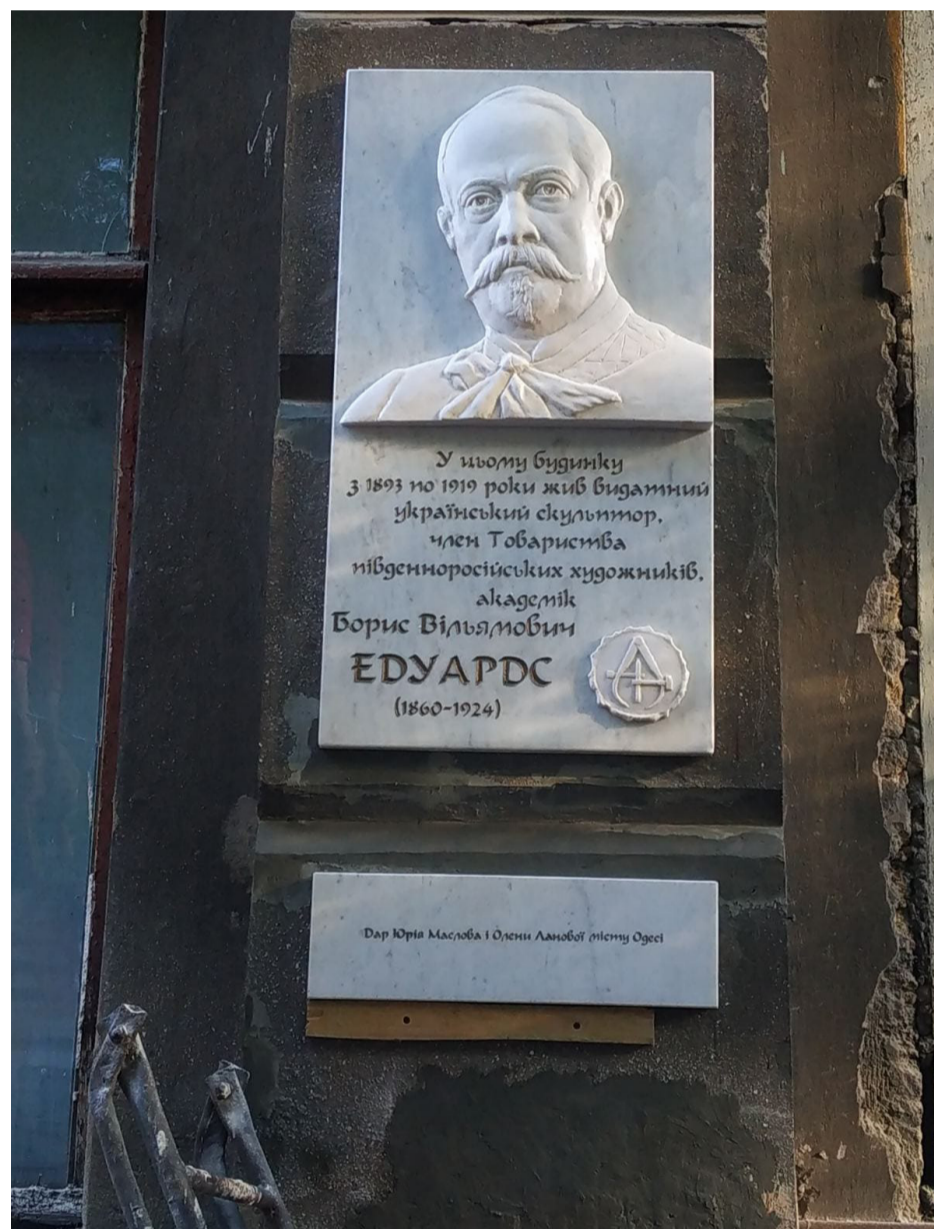
В ОДЕСІ ВІДКРИТО МЕМОРІАЛЬНУ ДОШКУ СКУЛЬПТОРУ БОРИСУ ЕДУАРДСУ

Успішна творча реалізація ідеї, її матеріалізація – це, перш за все, виконання взятих на себе моральних та професійних зобов'язань, а відтак й полегкість та моральне задоволення. Саме ці почуття володіють сьогодні учасниками проєкту по встановленню в Одесі пам'ятного знаку скульптору Борису Вільямовичу Едуардсу (1860-1924) на його особняку (пров. Ляпунова, 3), яке мало місце 21 вересня 2022 року.

Скульптурна частина проєкту – витвір відомого одеського скульптора, заслуженого художника України, члена НСХУ, цюгорічного лауреата обласної премії образотворчого мистецтва ім. М. Божія Миколи Худолія, який є автором десятків пам'ятних знаків відомим діячам в Одесі та області.

Ідея встановлення пам'ятного знаку запропонована автором цих рядків ще у 2014 році після відкриття меморіальної дошки сучаснику Едуардсу, живописцю Герасиму Головкову. Потім було п'ятирічне дослідження біографії і творчості Бориса Вільямовича, і як результат – вихід монографії про митця. Новою віхою стало виготовлення меморіального знаку на будинку, у якому господар жив зі своєю численною родиною з моменту його зведення (1893) до втечі від більшовиків за кордон, на Мальту у квітні 1919 року.

Драматизму ситуації додала певна невизначеність та нестабільність, викликані повномасштабною військовою агресією росії, обстрілами Одеси та близькістю фронту. Але справа, розпочата ще в 2021 році, вимагала логічного завершення. Ми відчували себе в боргу перед пам'яттю цього видатного митця, тож докри в нашу адресу збоку певних емігрантських кіл у Європі в не-

Меморіальна дошка (пам'ятний знак) Борису Вільямовичу Едуардсу (1860-1924). Автор – скульптор Микола Худолій

достатньому пошануванні кращого скульптора Одеси кінця XIX – першої чверті XX століть, на жаль, мали підставу. Хоча є категорія людей, яка, вдаючись до критики, більше робить галасу, привертаючи тим самим увагу до власної персони, ніж демонструє готовність робити конкретну справу... Завершення цього проєкту в умовах війни – це й приклад не лише нашої послідовності, але й опірності.

Відкриття меморіальної дошки у ці вересневі дні – досить символічне, бо саме ця пора сповне-

на знаковими подіями в біографії самого Бориса Едуардса. У вересні 1922 року, тобто рівно 100 років тому, скульптор отримав мальтійське громадянство. Період ранньої осені позначений також кардинальними змінами у свідомості молодого Едуардса, коли на третій виставці передвижників в Одесі, у приміщенні Старої біржі (1873) перед картиною І. Крамського «Христос в пустелі» юнак запрягнувся стати художником.

Нинішнє відкриття збіглося зі святом Різдва Богородиці, що теж дуже символічно, адже Борис

Вільямович був людиною віруючою, і релігійна тематика займає значне місце у його творчості. Яскравим прикладом є скульптури митця «Слава в вишніх Богу», «Відрада», «Христос і грішниця» (1899). За останні, як і за дитячий портрет «Шурка» та бюст «Пророк» у 1900 році на Всесвітній виставці в Парижі автора нагородили срібною медаллю та орденом Почесного легіону.

Отож нинішні урочистості – це ніби своєрідне повернення Едуардса до Одеси, що з ентузіазмом сприйняла одеська інтелігенція. На церемонію відкриття прийшли представники обласного і міського департаментів культури, директора і працівники одеських музеїв, бібліотек, відомі мистецтвознавці й краєзнавці, студентська молодь. Присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять скульптора Олександра Ковалю (1955–2021), який стояв у витоків цього проєкту, виконавши перші ескізи майбутнього меморіалу.

Про важливість завершення творчих проєктів і утвердження нашої культурної ідентичності, особливо тепер, у період війни, йшлося у виступі директорки департаменту культури, національностей, релігій та охорони об'єктів культурної спадщини ОДА Олени Олійник. Філософський аспект творчості Бориса Едуардса розглядався доктором мистецтвознавства Ольгою Тарасенко. На новаторстві й багатогранній діяльності скульптора, важливості його вшанування та популяризації творчості акцентували увагу як автор цих рядків, так і спонсор проєкту Юрій Маслов. Останній також підхопив раніше висунуту ідею щодо перетворення у перспективі будинку майстра у меморіальний музей.

Чи не вперше вона була озвучена архітектором Володимиром Глазиріним на сторінках журналу «Пасаж» (2008), а останнім часом її реанімував Олександр Ройтбурдт (1961–2021). Виступаючи звертали увагу на необхідності поглиблення наукового дослідження творчості Едуардса (Сергій Седих); на маловідомих загалу фактах його українофільства та українських корінь по лінії матері (Тарас Максим'юк); на можливості подовжити екскурсії для відвідувачів Одеського національного художнього музею з його значною колекцією творів Едуардса до будинку скульптора (Кирило Ліпатов). Адже сама дошка з барельєфом за авторства Миколи Худолія – це високохудожній твір у кращих класичних традиціях, що дало підставу автору барельєфа напівжартома назвати себе «учнем Едуардса у третьому коліні».

Захід мав також виховне значення – радувала присутність учнів скульптурного відділення Одеського художнього коледжу імені Б.М. Грекова. Коротке спілкування перед початком заходу переконало, що юним художникам ім'я Едуардса нічого не говорить, тож їхня присутність на відкритті була потенційно пізнавальною.

Ще одна особливість, як знамення часу – це соціально-політична обстановка в самій Одесі, яка дала певне забарвлення відкриттю скульптурно-меморіальної композиції. Вона характеризується політичною напругою, викликаною публічним обговоренням питання демонтажу пам'ятника Катерині II в Одесі, до встановлення якого свого часу був безпосередньо причетний Едуардс. Цим, на думку багатьох, пояснюється факт відсутності на заході керівників відповідних департаментів міськради та представників ЗМІ, які, схоже, ще не визначили свою позицію.

У зв'язку з цим хотів би уникнути спекуляцій і дати коротку довідку щодо ставлення Едуардса до цього монумента, щоб не робити з його особи такого собі «апологета

Голова Одеської обласної організації НСХУ, Народний художник України А. О. Горбенко вітає В. А. Кудлача з відкриттям меморіальної дошки. 21.09.2022 р.

самодержавства», адже регламент відкриття меморіального знаку не дозволив прояснити цей аспект проблеми. Зазначу, подібні офіційні замовлення монументального плану завжди давали скульпторам гарантований заробіток і посилювали їх вагу в корпорації. Відомо, що Борис Едуардс входив до складу конкурсної комісії по зведенню пам'ятника Катерині II, брав також участь у конкурсі, на якому переміг проєкт «Одеський порт» архітектора Ю. Дмитренка, а виконання моделі пам'ятника й скульптурних робіт було доручено петербурзьцю, академіку Михайлу Попову (1837–1898). Про дещо скептичне ставлення Едуардса до цієї роботи говорить такий епізод: у 1911 році в інтерв'ю одній петербурзькій газеті на слова журналіста про ніби-то його авторство, останній висловився доволі ясно: «... Що ж стосується мене, то я був лише виконавцем технічної частини споруди, тобто виконав граніт і бронзи, а моделі були, за винятком двох фігур, виконані академіком Поповим. Так що мені чужі гріхи не приписуйте». Дві фігури – це зображення Потьомкіна і Де-Волана.

З поваленням самодержавства під час лютневої революції, тобто за часів Тимчасового уряду, в Одесі було створено «Комісію по вопросу о снятии памятника Екатерине II без повреждения», на засіданні якої головував член Управи, архітектор Яків Пономаренко. Надавали консультації архітектор Ю. Дмитренко і Б. Еду-

ардс – безпосередні виконавці встановлення пам'ятника імператриці сімнадцять років тому, а фінансові розрахунки робив архітектор Ф. Нештурха (Нестурх). Показово, що рік по тому, під час відновлення пам'ятника за часів перебування в Одесі німецьких військ і загонів гетьмана П. Скоропадського, Едуардс знаходився серед натовпу. Після повалення Тимчасового уряду, ігноруючи рекомендації спеціалістів, вже варварським способом долю пам'ятника довершили більшовики. У часи еміграції Борис Вільямович листувався з одеситами, зокрема, з Є. Буковецьким і, безумовно, знав про демонтаж цього пам'ятника комуністами у 1920 році, однак у своєму щоденнику на цей факт ніяк не відгукнувся...

Важливо нагадувати нащадкам роль і значення такої постаті, як Борис Вільямович Едуардс. У багатьох культурно-суспільних проєктах він мав беззаперечну першість: поклав початок виставкам скульптури в Одесі (1885, 1887, 1899, 1918); був серед піонерів, що поєднали художню скульптуру з промисловим виробництвом, ставши засновником першої в Україні бронзової ливарні; він був першим ректором реорганізованого Одеського вищого художнього училища («Вільна академія», 1917-1919). Едуардс відомий також як ініціатор створення в Одесі Товариства південноросійських художників, Літературно-артистичного товариства, як організатор Міського музею красних ми-

стецтв. Він фінансував зведення художнього павільйону під час Художньо-промислової виставки в Одесі (1910) та був творцем ряду інших масштабних проєктів, зокрема в царині монументального мистецтва, меморіальної та садово-паркової скульптури. Його майстерня брала участь в пластичному оформленні Будинку Руссова, Нової біржі (нині філармонія), Міської публічної бібліотеки (нині ОННБ) та ін. Певний період життя художник присвятив педагогічній діяльності в гімназіях та училищах міста.

Едуардс залишив глибоко психологічні портретні зображення Е. Андрієвського, Л. Іоріні, Л. Пастера, В. Григоровича, О. Бернардацці, Г. Плумера та ін. У 1915 р. був удостоєний звання академіка. Найбільшою колекцією творів скульптора нині володіє Одеський національний художній музей (18 експонатів).

Віддаючи належне основним спонсорам цього проєкту – Ю. Маслоу та О. Лановій, чиї імена відтепер висічені на мармуровій плиті, що складає цілісну композицію з меморіальною дошкою, – хочу назвати піонерів цієї справи. Ініціативу з увічнення імені Бориса Едуардса підтримали: колекціонер і краєзнавець Тарас Максим'юк, бібліотекари Наталія Майданюк, Наталія Діба та Ельвіра Заборцева; Одеська обласна організація НСХУ в особі Анатолія Горбенка, Івана Козирода, Лариси Дем'янишиної та Миколи Потужного, мистецтвознавців Ольги Тарасенко та Юрія Письмака; артист Одеської опери Василь Кудлач, ГО «Мое місто». З початком військової агресії росії перші зібрані благодійні внески були передані у фонд підтримки ЗСУ. Думаю, що цей жест оцінив би митець, останньою роботою якого був пам'ятник «Герої 7 червня» (Sette Giugno) – борцям за незалежність Мальти.

Володимир КУДЛАЧ,
художник, мистецтвознавець,
автор і промоутер проєкту

ЮВІЛЕЙ ВІДОМОЇ ПИСЬМЕННИЦІ

13 жовтня 2022 р. свій Ювілейний День народження відзначала відома письменниця і журналістка, керівниця секції дитячої літератури Одеської обласної організації Національної Спілки письменників України Інна Анатоліївна Іщук – авторка понад 130 книг і декількох тисяч публікацій у друкованих ЗМІ – газетах і журналах, зокрема: «Порто Франко», «Слово», «Моряк України», «Кадри – будовам», ІА «Одеса медіа», журналах України, США, Естонії та інших країн. Ювілярка має

дуже значний досвід співробітництва з радіо- та телевізійними компаніями Одеси та України. Інна Анатоліївна Іщук активно підтримує юні таланти, співпрацює з талановитими молодими художниками, організує мистецькі акції і творчі конкурси.

Нам приємно усвідомлювати, що відома письменниця Інна Анатоліївна Іщук – авторка віршів, які були опубліковані у першому після початку широкомасштабного ворожого вторгнення випуску нашої газети у березні цього року. Сподіваємось на

подальшу плідну творчу співпрацю.

Шановна Інно Анатоліївно!

Щиро вітаємо Вас з Ювілейним Днем народження!

Бажаємо Вам усього самого найкращого: міцного здоров'я, нових творчих звершень, щастя і радості творчості на благо народу України, вдячних і зацікавлених читачів!

Редакція газети
«Кадри – будовам»

НАВЧАННЯ МАРОККАНСЬКИХ СТУДЕНТІВ ВІДБУВАТИМЕТЬСЯ В ОПТИМАЛЬНОМУ ФОРМАТІ

В останній день вересня в газеті Верховної Ради «Голос України» була надрукована стаття Ніни Соколової, присвячена участі українських закладів вищої освіти у підготовці фахівців для Королівства Марокко в сучасних умовах. Враховуючи актуальність цієї публікації і для нашої Академії, вважаємо за потрібне навести на шпальтах газети «Кадри – будовам» цю статтю з деякими скороченнями.

«Понад 10 тисяч марокканських студентів, які здобувають освіту в Україні, - пише авторка, - зможуть продовжити навчання в оптимальному для них форматі – дистанційному, очному чи змішаному. Про це заявила директорка ДП «Український державний центр міжнародної освіти» МОН України (УДЦМО) Олена Шаповалова, яка нещодавно відвідала Королівство Марокко.

Студенти з цієї країни – друга за чисельністю спільнота іноземних громадян, які здобувають освіту в Україні, зазначила вона. «На початок 2022 року, згідно з даними УДЦМО, в закладах вищої освіти України навчалося понад 10 тисяч громадян Марокко. Найпопулярнішими серед них спеціальностями були фармація та промислова фармація, стоматологія, медицина, архітектура та містобудування, будівництво та цивільна інженерія, менеджмент, автомобільний транспорт, ветеринарна медицина, комп'ютерна інженерія та мовна підготовка. Після широкомасштабного вторгнення росії більшість марокканських студентів виїхали з України і продовжили навчатися онлайн», - розповіла Олена Шаповалова.

Від редакції газети КБ додамо, що посольство Королівства Марокко наказало своїм громадянам (студентам українських закладів вищої освіти) негайно виїхати з України ще 16 лютого 2022 р., тобто не «після», а до початку широкомасштабного вторгнення.

Український державний центр міжнародної освіти з перших днів воєнного стану запусив спеціальну цілодобову «гарячу лінію» для іноземних студентів,

Олена Шаповалова і президент Міжнародного університету Агадирі Азіз Бусліккан

Зустріч О. Шаповалової з представниками міністерства вищої освіти, наукових досліджень та інновацій Королівства Марокко.

на яку щомісяця надходить більш як 500 звернень. Завдяки цьому іноземні студенти мали змогу оперативно дізнатися необхідну інформацію та розв'язувати проблеми, які в них виникали. Університети також підтримують постійний контакт зі своїми здобувачами освіти, інформують про особливості навчання, зміни в розкладах тощо.

УДЦМО посилив роботу, спрямовану на розширення освітніх можливостей українських університетів у межах міжнародної співпраці. Це стосується академічних обмінів, участі в реалізації спільних освітніх програм, наукового співробітництва з університетами-партнерами. Український державний центр міжнародної освіти ініціював нову послугу з доставки дипломів, тож тепер не обов'язково приїжджати в Україну, щоб забрати свій документ про освіту. Це можна зробити в українському посольстві – фахівці УДЦМО надішлють диплом та здійснять процедуру апостилювання.

Однак існує низка питань, які

необхідно врегулювати, щоб забезпечити належній освітній процес для іноземних студентів. Йдеться про визнання онлайн-освіти марокканською стороною, логістичні й візові складнощі, пов'язані з прибуттям для очного навчання тощо.

Ці питання директорка УДЦМО Олена Шаповалова обговорила у межах візиту до Марокко під час зустрічей з представниками влади. Так, у процесі перемовин з міністром вищої освіти, наукових досліджень та інновацій Королівства Марокко паном Абделатіфом Мірауї було досягнуто домовленості щодо продовження навчання онлайн для марокканських студентів. Крім того, представники міністерства підтвердили намір визнавати дипломи студентів, які навчаються онлайн. І пообіцяли сприяти у пошуках баз для практичних занять іноземним студентам українських вишів у Марокко.

Нагальні проблеми пов'язані з навчанням марокканських студентів у наших вишах під час

воєнного стану, обговорювали під час міжнародної конференції «Співробітництво України та Королівства Марокко у сфері освіти: погляд у майбутнє», яку організував Український державний центр міжнародної освіти у місті Агадир. Цей захід дав змогу зібрати на одному майданчику представників освітніх міністерств обох країн, дипломатичного корпусу та університетів. У межах конференції О. Шаповалова ініціювала підписання понад 10 угод про співробітництво між закладами освіти обох країн. Така міжуніверситетська співпраця відкриває можливості для організації паралельного навчання та отримання подвійних дипломів.

Під час конференції Фондація GlobalUkraine представила новостворений Український університетський кампус для іноземних студентів за межами України. Він розпочне роботу вже цього року і дасть змогу забезпечити навчання та практику для 2000 іноземних студентів українських ЗВО у рамках академічної мобільності.

Директорка УДЦМО зазначила, що під час візиту до Марокко вдалося на місці напрацювати шляхи розв'язання проблем і виробити план подальших дій. Також вона анонсувала перспективні напрями подальшої співпраці, можливість проведення виставки українських університетів Study in Ukraine у Марокко, відкриття в африканських ЗВО українських культурних центрів тощо.

«Співпраця з міністерством освіти Марокко щодо продовження навчання марокканських студентів в українських ЗВО є вкрай важливою. Адже вони – частина нашої університетської родини, тому ми робимо усе можливе, щоб ці студенти мали змогу здобувати якісну українську освіту», - наголосила Олена Шаповалова.

Ніна СОКОЛОВА

Світлини ДП "Український державний центр міжнародної освіти"

ВИПУСКНИК АХІ ОДАБА – ЛАУРЕАТ ПРЕМІЇ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА ІМЕНІ МИХАЙЛА БОЖІЯ

Премію імені Михайла Божія започатковано Одеською обласною державною адміністрацією з метою визнання художників, які досягли значних успіхів у обласних, всеукраїнських та міжнародних художніх виставках, стимулювання творчого потенціалу діячів культури та мистецтва,

Микола Овсійко

Степан Рябченко після вручення премії ім. М. Божія 7 жовтня 2022 р. Фото С. Алекян

лося 7 жовтня (напередодні Дня художника України) на майданчику поруч з виставковою залою Одеської обласної організації Національної Спілки художників України в присутності багатьох

Микола Худолій

заохочення їх за особисті високі досягнення, підтримки розвитку та популяризації сучасного образотворчого мистецтва.

Премія присуджується раз на два роки за видатні досягнення в образотворчому мистецтві за один твір або серію творів, створених протягом останніх трьох років художником, які створили найбільш талановиті твори образотворчого мистецтва, що відрізняються глибиною образів, виразністю форм, є оригінальними за ідеєю, професійними за виконанням та отримали суспільне визнання. Премія встановлюється у п'яти номінаціях: живопис, скульптура, графіка, декоративне мистецтво, монументальне мистецтво.

Оголошення переможців відбулося 9 вересня 2022 р. в Одеській обласній організації Національної спілки художників України.

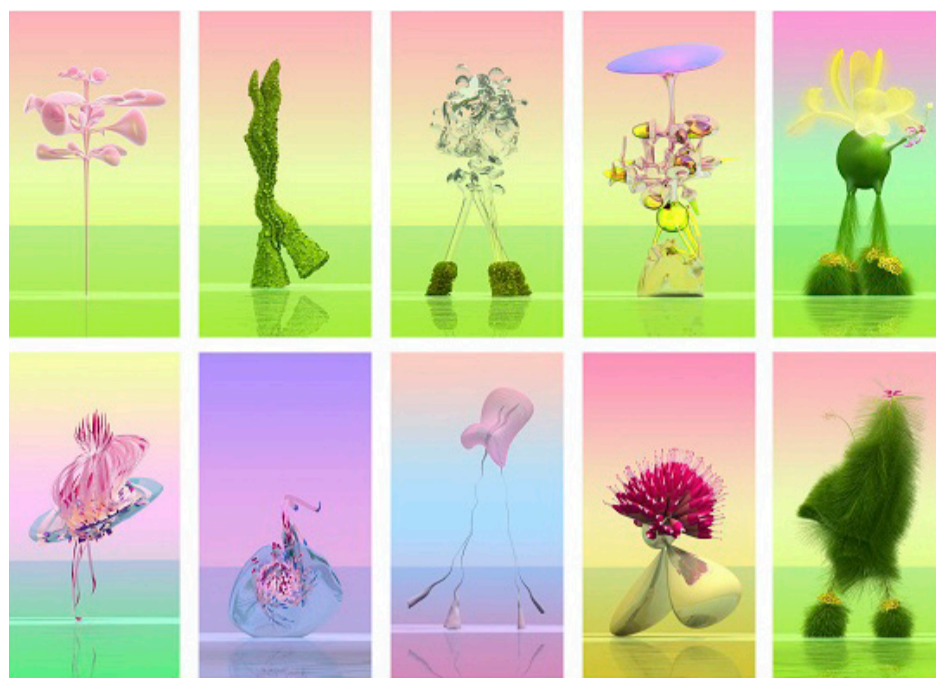
Урочисте вручення відповідних документів цьогорічним лауреатам премії ім. М. Божія відбу-

її членів, почесних гостей, журналістів, представників депутатського корпусу Одеської обласної ради.

Цього року переможцями у номінаціях і, відповідно, лауреатами цієї престижної обласної премії стали члени Одеської обласної організації Національної

Есфір Серпіонова

Степан РЯБЧЕНКО. Серія робіт «Віртуальний сад» (2014 – 2022).

Спілки художників України:

Микола Овсійко – переможець у номінації «Живопис» за картину «Перед грозою».

Микола Худолій – переможець у номінації «Скульптура» за робо-

мистецтво» за серію робіт «Над обрієм».

Степан Рябченко – переможець у номінації «Монументальне мистецтво» за серію робіт «Віртуальний сад».

Оксана Здровецька

ту «Леся Українка».

Оксана Здровецька – переможниця у номінації «Графіка» за серію робіт «Тризуби».

Есфір Серпіонова – переможниця у номінації «Декоративне

Ми щиро вітаємо усіх лауреатів премії образотворчого мистецтва ім. Михайла Божія 2022 року!

З особливим задоволенням повідомляємо, що Рябченко Степан Васильович закінчив ОДАБА у 2010 році. Ще до одержання диплому архітектора, він (син члена Національної спілки художників України Василя Сергійовича Рябченка), студент, був прийнятий до лав Національної спілки художників України, що стало маленькою сенсацією в рідному Інституті.

Майже два роки тому, ЗМІ повідомили, що «українець Степан Рябченко став одним з 15 найкращих митців-новаторів у сфері цифрового мистецтва. Відповідний рейтинг тоді представила онлайн-платформа Electric Artefacts». Ірина Буртик писала: «Рябченко – провідний український медіа-художник. Він працює

над концептуальною архітектурою, скульптурою та світловими інсталяціями. У 2015 році одесит потрапив до престижного рейтингу «30 до 30» за версією журналу Forbes. Був лауреатом та переможцем кількох престижних міжнародних конкурсів».

Серія робіт «Віртуальний сад» (2014 – 2022) - розмір варіюється, цифровий друк на алюмінії, плексиглас (Diasec)

Квіти - символ зародження життя, осяяння, творчості, надії. Створюючи віртуальну природу, Степан Рябченко присвячує її служінню, встановленню гармонії між людиною та існуючою матеріальною природою, пропонуючи власний підхід до цих відносин дбайливий та індивідуальний, у якому кожен є суб'єктом і має свідомість. Ця тема в інтерпретації Рябченка нагадує про художників

епохи романтизму, котрі шукали відповіді на багато питань у відносинах людини і природи й бачили в природі відображення власних сокровенних почуттів і помислів.

17 жовтня Степану Рябченку виповнюється 35 років. Це – чудовий вік для митця, коли, на порозі творчої зрілості, можна поєднати енергію молодості з плодами багаторічного досвіду і творчих

шукань. Вітаємо Вас, Степане Васильовичу, з Особливим Днем народження і бажаємо натхнення і наснаги на нові творчі звершення!

**Юрій ПИСЬМАК,
мистецтвознавець, почесний
працівник культури України**

При підготовці статті використані матеріали з джерел Marbeks.art та innovation.24tv.

3 жовтня 2022 р. виповнилось 50 років від Дня народження Директора Навчально-наукового інституту (Центру) післядипломної освіти нашої Академії, кандидата технічних наук, доцента Дзюби Сергія Володимировича

Сергій Володимирович Дзюба народився 3 жовтня 1972 р. у м. Одеса. У 1990 р. вступив до Одеського інженерно-будівельного інституту на факультет Конструювання в промисловому та цивільному будівництві за спеціальністю «Промислове та цивільне будівництво». У 1995 р. з відзнакою закінчив вже Одеську

державну академію будівництва та архітектури і був зарахований на посаду викладача-стажиста кафедри металевих, дерев'яних та пластмасових конструкцій.

У 1996 р. був атестований асистентом кафедри та вступив до аспірантури на навчання за

спеціальністю 05.23.01 – Будівельні конструкції, будівлі та споруди.

У 1999 р. закінчив аспірантуру та на початку 2000 р. захистив дисертацію на тему «Балочні метало-дерев'яні елементи з використанням нагельних в'язів» на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук. У 2003 р. отримав атестат доцента кафедри металевих, дерев'яних та пластмасових конструкцій. На посаді директора Центру післядипломної освіти працює з 2010 р.

Автор понад 90 наукових та навчально-методичних робіт. Сфера наукових інтересів: розрахунок та проектування металевих, дерев'яних та пластмасових конструкцій. Особлива увага приділяється конструкціям, що поєднують метал та

фіброармовані пластики.

Сергій Володимирович Дзюба – високоосвічена, інтелігентна людина, яка користується повагою і авторитетом серед колег і здобувачів вищої освіти.

Шановний

Сергію Володимировичу!

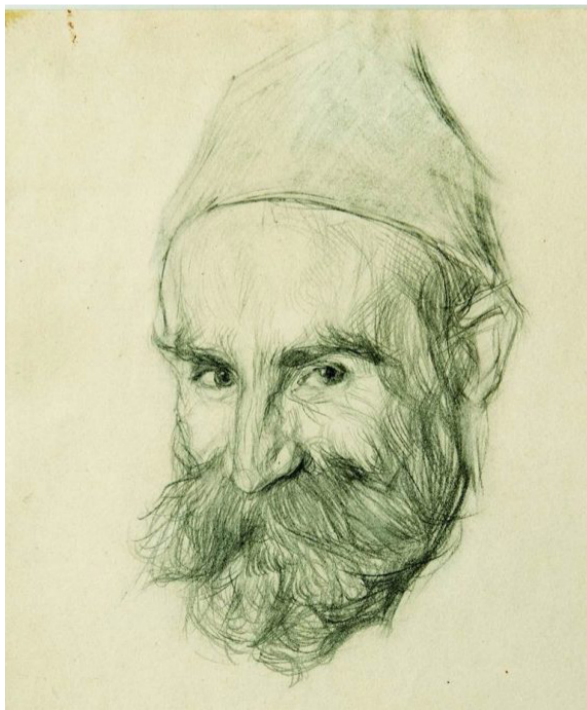
Щиро вітаємо Вас з Ювілейним Днем народження! Ми високо цінуємо Ваші найкращі професійні і людські якості! Бажаємо Вам і Вашим близьким усього найкращого! Нехай Вашими супутниками завжди будуть натхнення і успіх!

**Ректорат, профспілковий
комітет співробітників,
колектив Академії,
редакція газети
«Кадри – будовам»**

170 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ АКАДЕМІКА КИРІАКА КОСТАНДІ

Киріак Костанді народився 3 жовтня 1852 року в селі Дофіновка під Одесою. Він був шостою дитиною в сім'ї православних греків.

Академік Киріак Костанді – один з найвідоміших майстрів Південного регіону кінця XIX – початку XX століть, основні етапи життя і творчого шляху якого нерозривно пов'язані з Одесою. Зусиллями цього видатного художника, педагога, громадського діяча була сформована своєрідна одеська школа живопису. Він був одним із організаторів заснування Музею витончених мистецтв в Одесі в 1899 році (нині – Одеський національний художній музей).

Портрет Киріака Костанді.
Малюнок Валентина Серова

Киріак Костанді «Рання весна»

**ЧИТАЙТЕ ГАЗЕТУ "КАДРИ - БУДОВАМ" НА ОФІЦІЙНОМУ САЙТІ
ОДЕСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ**

odaba.edu.ua

БІБЛІОТЕКА

Періодичні
видання

Газета
«Кадри-будовам»

ВІТАННЯ УЧАСНИКАМ ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНОГО КОНКУРСУ «УКРАЇНСЬКА МОВА – МОВА ЄДНАННЯ»

Щирі вітання лауреатам, учасникам, організаторам та усім, хто долучився до конкурсу!

Сьогодні на конкурсній платформі збираються разом ті, кому є що сказати українською мовою і про українську мову, таким чином знову і знову стверджуючи: українська мова об'єднує та є мовою єднання для всіх українців.

У час, коли триває повномасштабна війна росії проти України, важливо захищати українську мову, українську культуру. Країна-агресорка своїми діями вже довела, що її мета – знищити все українське. Тому ми маємо давати гідну відсіч ворогу і показати, що український дух не зламати. У період випробувань, який сьогодні переживає наша держава та її громадяни, розуміння об'єднавчого фактору української мови зросло ще більше. Нині українці, як ніколи, єдині в тому, що рідну мову потрібно розвивати, зберігати, поширювати в усіх сферах

Олександр Ткаченко

життя та захищати. Українська мова є важливим об'єднуючим фактором будівництва української держави й нашою зброєю у війні за нашу незалежність. Україна – вільна демократична держава, і ніхто не обмежує мову приватного спілкування. Але мова публічна, мова як складова української держави, культури є українською для всіх, хто воює за Україну, хто боронить рідну землю на різних фронтах.

Незмінним девізом конкурсу

«Українська мова – мова єднання» з часу його заснування є вислів: «Рідне слово, рідний розум, рідна й правда буде». Ці слова належать Пантелеймону Кулішу, який все своє життя присвятив утвердженню й популяризації української мови та культури, як за посередництвом своїх літературних творів та перекладів, так і наукових та публіцистичних статей, а також, звісно, розробивши «кулішівку» – першу фонетичну абетку української мови, яка є

основою сучасного українського правопису та мовлення. Ця Кулішева праця засвідчила самотність і неповторність української культури, показала світові непереборну силу українського народу у той час, коли Валуєвський циркуляр проголошував, що ніякої «малоросійської» мови не було, немає й бути не може. Путінська росія успадкувала імперські практики приниження української культури та системного терору.

Ми сьогодні існуємо у двох світах одночасно – з одного боку війна, з іншого – маємо продовжувати життя. Українці борються за право бути господарями на своїй землі. Українці боронять свою мову, яка є однією з наймелодійніших мов світу, надзвичайно самотньою, та несхожою на інші, навіть споріднені, мови.

Олександр ТКАЧЕНКО,
міністр культури та інформаційної політики України

РЕДАКТОР ГАЗЕТИ «КАДРИ – БУДОВАМ» УТРЕТЄ ЛАУРЕАТ ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНОГО КОНКУРСУ «УКРАЇНСЬКА МОВА – МОВА ЄДНАННЯ»

Наприкінці вересня 2022 року були підведені підсумки ХХІІІ Загальнонаціонального конкурсу «Українська мова – мова єднання». У вкрай складних умовах повномасштабної війни, оргкомітет (на чолі з головою Одеської регіональної організації Національної Спілки журналістів України, заслуженим журналістом України Ю. А. Роботіним) зумів на високому рівні провести цей вже традиційний конкурс, значення якого вже давно сягнуло за межі нашої держави. Нам приємно повідомити, що у цьому році лауреатом цього конкурсу (вже утретє) став редактор газети Одеської державної академії будівництва та архітектури «Кадри – будовам» Юрій Олександрович Письмак. 2022 рік став особливим для нього двома значними «круглими» датами: 90-річчям з часу заснування газети і 20-річчям

його перебування у лавах Національної Спілки журналістів України. Багато було зроблено за ці роки. Першою публікацією Юрія Письмака в газеті «Кадри – будовам» став рисунок уклінного лицаря, який вітає жінок з весняним святом, надрукований 7 березня 1997 року. З того

часу минуло більш ніж 25 років – чверть століття! Архітектор за освітою, Ю. О. Письмак сотнями своїх публікацій виявив і свої здібності публіциста і літератора. І завжди співпрацював з газетою рідної Alma mater. Він дуже вдячний за те, що його журналістська праця

була відзначена Золотою медаллю Української журналістики (2013 р.) і Муніципальною премією «Культурна столиця» (2019 р.). Юрій Письмак офіційно став редактором газети на початку 2019 р. (тоді ще за сумісництвом), а з 1 вересня цього року – повністю присвятив себе роботі редактора, розглядаючи її як важливу і відповідальну ділянку нашого інформаційного фронту. Уроцисте нагородження редактора газети «Кадри – будовам» відбулося 30 вересня 2022 р. в приміщенні бібліотеки-філії № 2 ім. К. Г. Паустовського, де він отримав з рук Ю. А. Роботіна Диплом лауреата (у номінації «Пошук, істина, наука») і подарунок від Міністерства культури та інформаційної політики України – книгу «Від трипільців до кіборгів».

Олексій ПЕТРЕНКО